SJORS

BEHOORT BIJ PANORAMA 30 SEPT. 1937

OM VAN TE WATERTANDEN!

EEN VREEMDE VONDST

DE NAR WIST WEL BETER!

WAT ik hier ga vertellen, is al vele eeuwen geleden gebeurd, in de tijd dat de eenvoud nog heerste en men alles wantrouwde, wat men voor het eerst zag en wat nog nieuw en vreemd was....

Boer Hanneke was een tevreden en ijverig man. Hij stond met de kippen op, en de eerste schemering van de nieuwe dag vond hem reeds op het veld, bezig met spitten, zaaien of oogsten, al naar het jaargetijde.

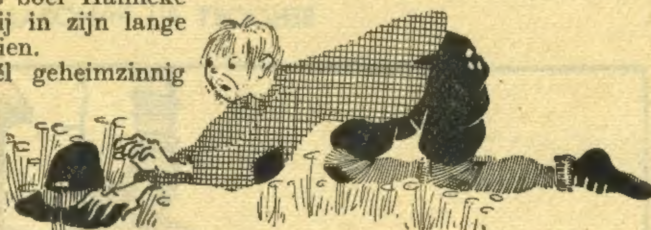

Haastig liep hij er mede....

Op zekere morgen scheen het wel, alsof het met het vredige, rustige bestaan van boer Hanneke gedaan was. In een greppel, die hij vers gegraven had, vond hij.... een merkwaardig dier, een dier zoals hij tevoren nog nóóit had gezien. Boer Hanneke schrok hevig, maar ook het dier was erg ontdaan, toen het blijkbaar voor het eerst in z'n leven een mens zag.

Moedig, doch niet zonder vrees, nam Hanneke zijn muts en deed de vondst daarin. Haastig liep hij er mede naar den burgervader, om hem het avontuur te vertellen en hem het zonderlinge dier te tonen. Wel was de burgervader een ervaren en wijs man, maar een zo wonderlijk dier als boer Hanneke nú bracht, had hij in zijn lange leven nog niet gezien.

Dat het een héél geheimzinnig en daarom misschien ook wel gevaarlijk dier was, kon je zien aan de grauwe huid, de vreemde, brede voorpoten en de halftoegeknepen oogjes, die fonkelden als zwarte diamantjes. Nee, men moest het kwaadaardige dier in elk geval gevangen houden, want wie weet, welke onheilen het nog over de mensen zou kunnen brengen, als men het weer zijn vrijheid gaf.

....nam Hanneke zijn muts en deed de vondst daarin.

En daar ook de burgervader er verder geen raad mee wist, besloot hij, de oudste inwoners van het gehucht ter vergadering te roepen, om over het lot van het grimmige dier te beslissen. Dat het beest stellig niet veel goeds in de zin had, mogelijk wel over duistere machten beschikte, begreep iedereen, die het had gezien. Daarom zou het ook zijn gerechte straf niet mogen ontgaan!

Vol vrees en vertwijfeling, dat hij zulk een onheilspellend dier in zijn huis zou moeten houden, haastte boer Hanneke zich, aan het bevel van den burgervader te voldoen, en riep de raadsmannen samen. Door het geheimzinnige van het geval was de eenvoudige Hanneke danig overstuur geraakt. en hij verzuimde dan ook niet aan iedereen, dien hij op zijn weg ontmoette, te vertellen van het ondier, dat hij die morgen met

De eerwaardige mannen, die met den burgervader overlegden....

. . . . toen gelukkig juist de slotheer met zijn nar voorbij kwam.

levensgevaar en geheel alleen had gevangen genomen, en dat het straks door de raad zou worden veroordeeld en terechtgesteld.

Geen wonder dus dat, toen de wijze mannen op het dorpsplein aankwamen om te beraadslagen en recht te spreken, dit reeds geheel gevuld was met de opgewonden mensen, die om vergelding riepen en bestraffing van het bloeddorstige dier....

De eerwaardige mannen, die met

„.... en dat is.... levend begraven !"

den burgervader overlegden, schudden bedenkelijk het hoofd, maar daar geen van hen ooit van zulk een dier had gehoord, en nog minder het had gezien, werd na langdurig beraad eenstemmig besloten, dat het met de dood zou worden gestraft.

Het was alleen nog maar de vraag, hoe men het listige dier zou moeten verdelgen om er zeker van te zijn, dat het nooit meer enig kwaad zou kunnen doen. En ook moest de man nog worden gevonden, die de zeker niet ongevaarlijke taak om het ondier onschadelijk te maken op zich wilde nemen. Daarover was men het nog lang niet eens ! Niemand durfde of wilde zich met de terechtstelling belasten.

Men was al ten einde raad, toen gelukkig juist de slotheer met zijn nar voorbij kwam. Hij vernam wat er aan de hand was en zeide na enig nadenken : „Mijn nar heeft heel de wereld bereisd, hij zag Oost en West, Noord en Zuid, hij zal ons wel kunnen zeggen, hoe we het boosaardige dier kunnen straffen en onschadelijk maken."

„Ja, ja," fluisterde de nar, „ik heb voor jaren in verre, verre landen deze diersoort al eens meer gezien.... De straf, die dit beest verdient, kan niet groot genoeg zijn. Er is maar één middel om het voorgoed kwijt te raken, en dat is.... levend begraven !"

De burgervader, de raadsmannen en de omstanders, die eerst om wraak hadden geroepen, vonden het wel vreselijk wreed, wat de nar daar voorstelde. Er ging dan ook een rilling van afgrijzen door de opgewonden menigte. Doch na eerst zo luid om bestraffing te hebben geroepen, kon men nu moeilijk weer terug. En dan.... de nar was immers een bereisd man.... en dus besloot men, zijn raad op te volgen.

De burgervader liet de stormklok luiden, zoals dat bij grote gebeurtenissen gebruikelijk was, en inmiddels groeven de moedigste mannen een put, ter diepte van bijna een meter....

Toen nam de nar het dier en zette het op de bodem van de put, die vervolgens, onder beangstigende stilte van de toeschouwers, werd gedempt. De nar prevelde daarbij enkele woorden, die niemand goed kon verstaan, al vond boer Hanneke, dat het wel een beetje klonk als „domoren.... domoren".

Eindelijk was de put geheel dichtgegooid, de burgers gingen tevreden en gerustgesteld naar huis, en ook de slotheer en zijn nar vervolgden hun weg.

„Ziezo," grinnikte de ondeugende nar, toen hij weer met zijn heer alleen was. „Dat dier is gelukkig weer in zijn element en men zal het inderdaad nooit terugzien, want.... een mol leeft nu eenmaal ònder de grond !"

.... liet de stormklok luiden....

Dit is de geschiedenis van een vreemde vondst, en als iemand in dat dorpje een domheid heeft begaan, zegt men nog altijd : „Hij heeft een mol begraven."

W. S.

Toen nam de nar het dier en zette het op de bodem van de put....

SNOEKIE KRIJGT STRAF

„Ik kan jullie best gebruiken
Op dit eiland," zei Jan Kraak.
„Ik ben hier de heer en meester,
Luister goed of het loopt spaak!"

„Maken jullie door de bossen
Nu een brede harde weg,
Die van 't strand loopt over 't eiland,
Doe nu netjes wat ik zeg."

Tom en Bob en Snoekie hakten,
't Was geen pretje, nee voorwaar.
't Schoot niet op en ook de wilden,
Vonden 't zaakje nogal naar.

Kraak deed telkens weer de ronde
Want hij was een sluwe vos,
Als de wilden niet hàrd werkten
Sloeg hij er geducht op los.

Dàt kon Snoekie niet verdragen
En hij vloog Jan Kraak ook aan,
Om hem dat slaan af te leren;
Maar dit kwam hem duur te staan.

Een der wilden had een wapen
Dat veel op een slinger leek,
En hij sloeg daarmee ons Snoekie
In een handomdraai van streek.

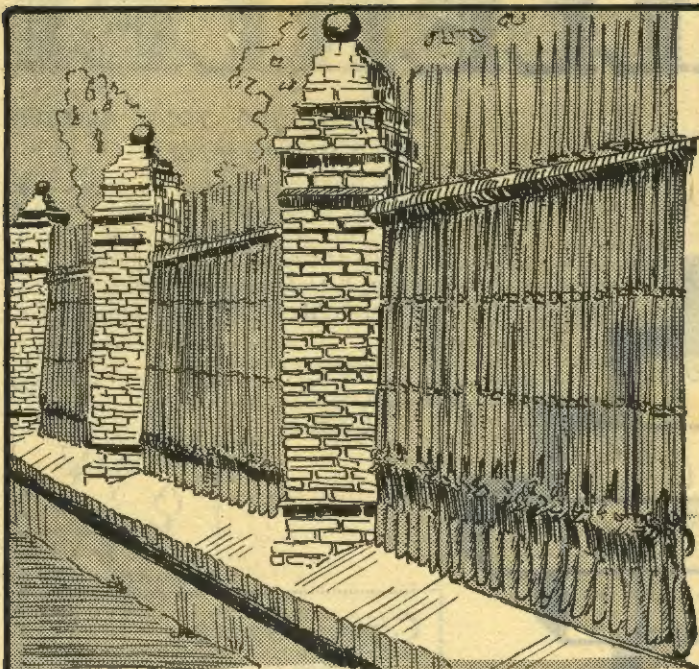
Snoekie had geen woord te missen,
Als een zoutzak hing hij daar,
Zoetjes heen en weer te schom'len
Tussen 't stomme wildenpaar.

Hij werd aan een boom gebonden,
Met zijn beide handen vast,
En Jan Kraak zei tot hem spottend:
„Nu ben je bij mij te gast."

Tom en Bob slopen inmiddels
Stilletjes van boom tot boom.
„'t Lijkt," zei Bob tot Tom, „steeds meer nu
Op een kwade nare droom!"

IS DAT NU ZO IETS BIJZONDERS?

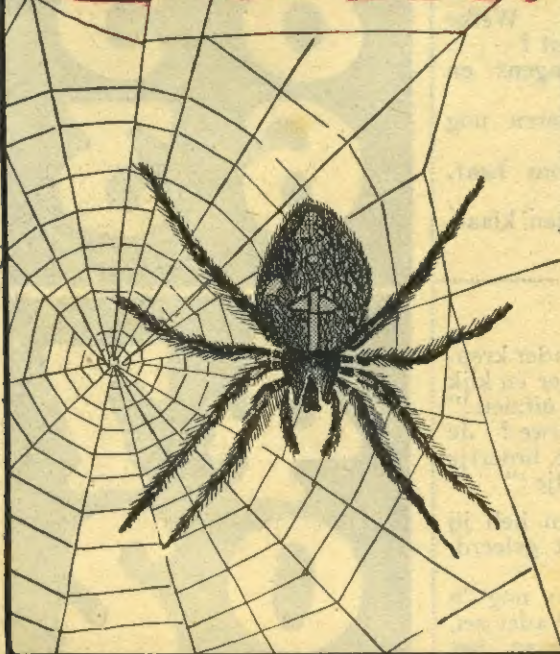
DIT TUINHEK STAAT IN TEHERAN, DE HOOFDSTAD VAN PERZIË. IS DAT NU ZO IETS BIJZONDERS? ZAL MENIGEEN VRAGEN, DIE NIET VERDER KIJKT DAN ZIJN NEUS LANG IS. WIE ECHTER EEN GOEDE OPMERKINGSGAVE HEEFT, ONTDEKT, DAT DE SPIJLEN VAN DIT HEK BESTAAN UIT GEWEREN! DAT IS TOCH ZEKER WEL EEN MERKWAARDIGHEID.

DE KRACHT DER KRATERS.

DOOR DE UITBARSTINGEN DER VULKANEN IS DE BODEM VAN DE ATLANTISCHE OCEAAN TUSSEN KAAPSTAD EN HET EILAND SINT HELENA GEDURENDE DE LAATSTE VIJFENTWINTIG JAAR 4425 METER GESTEGEN.

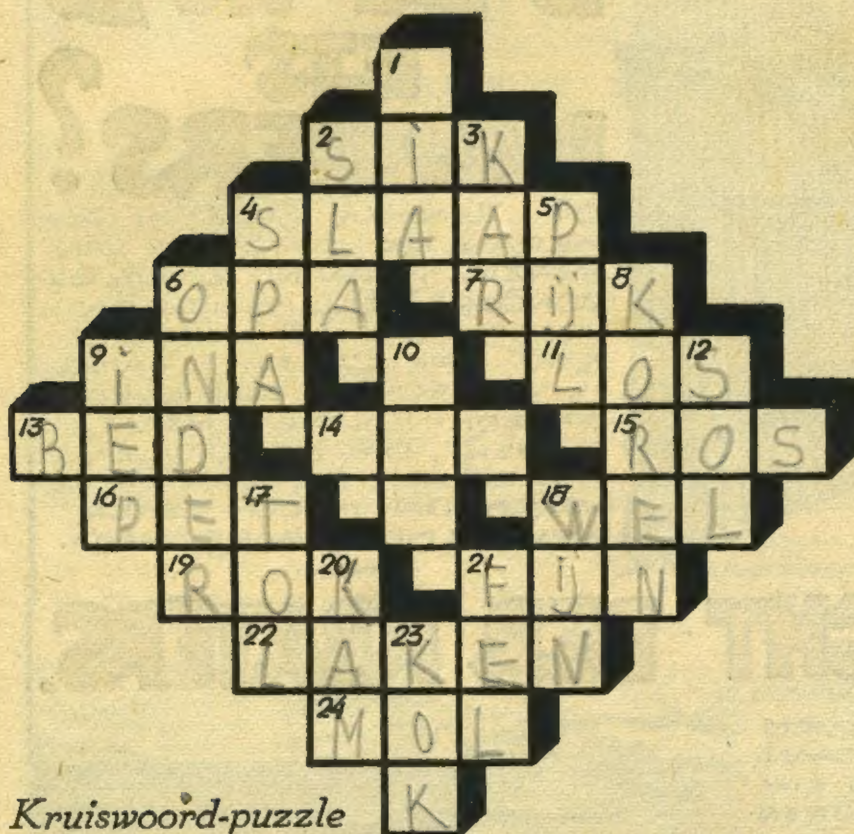

DE SPIN.

DE KRUISSPIN IS EEN WONDERLIJK BEEST. EEN GEHOORORGAAN HEEFT HIJ AAN ZIJN POTEN. HIJ HANGT GEWOONLIJK MET ZIJN KOP OMLAAG. GOED ZIEN KAN DE SPIN NIET, HIJ IS VRIJWEL BLIND. MAAR ETEN KAN HIJ DES TE BETER. ALS EEN MENS ZOVEEL NAAR VERHOUDING VERORBEREN MOEST ALS DE SPIN DAN ZOUDEN VIER OSSEN TWAALF VETTE SCHAPEN EN VIER VARKENS PER DAG VOOR HEM NOG NIET GENOEG ZIJN.

BONT ALLERLEI

Kruiswoord-puzzle

Probeer nu eens deze kruiswoordpuzzle, die niet zo moeilijk is, op te lossen.

Je weet nog, wat horizontaal wil zeggen ?

Juist : van links naar rechts. Goed onthouden. En verticaal betekent dan : van boven naar beneden.

Horizontaal :

2 Kinbaardje.
4 Als je..... hebt, ga je naar bed.
6 Zo noem je grootvader ook wel eens.
7 Tegengestelde van arm.
9 Naam van een meisje.
11 Niet vast.
13 Daarin lig je 's nachts.
14 Tegengestelde van moedig.
15 Ander woord voor paard.
16 Hoofddeksel voor jongens.
18 Tegengestelde van niet.
19 Kledingstuk van een meisje.
21 Dat zeg je, als je iets lekker vindt.
22 Daarmee dekt moeder de tafel voor het eten.
24 Diertje, dat in de grond leeft.

Verticaal :

1 Een bekende meisjesnaam.
2 Krijg je wel eens als groente.
3 Ander woord voor wagen.
4 Schop.
5 De Indiaan schoot een vergiftige ....
6 Beneden.
8 Wordt ons brood van gemaakt.
9 Een beuk, een spar, een eik, een den, een ....
10 Kreupel.
12 Do-re-mi-fa-la-si-do. Welke noot is hier tussen uit ?
17 Speelgoed voor jongens en meisjes.
18 Drank, welke kinderen nog niet mogen drinken.
20 Hiermede doen wij ons haar.
21 De zon scheen ....
23 Iemand die de spijzen klaarmaakt.

Even lachen

Antoon : „Wat is je vader krenterig ! Hij is schoenmaker en kijk eens hoe je schoenen er uitzien !"

Harrie : „En de jouwe ? Je vader is tandarts en je broertje heeft nog maar één tandje !"

Onderwijzer : „Waarom heb jij je aardrijkskundeles niet geleerd, Jantje ?"

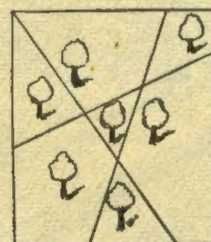
Jantje : „Nou, ik wou nog 'n tijdje wachten, meneer. Vader zei, dat ernstige gebeurtenissen het aanschijn van Europa gingen vernieuwen !"

Oplossingen vorig nummer

BLOEMVAAS-PUZZLE

Horizontaal: 1. Roos. 5. Palet. 6. Kamfer. 7. Er. 9. As. 10. Hij. 11. Ledigen. 14. Lijnen.
Verticaal: 1. Raadsel. 2. Olm. 3. Oefening. 4. Ster. 5. P.K. 8. Pijn. 9. Al. 10. Hen. 12. Dij. 13. Ge.

ZEVEN-BOMEN-PUZZLE

Cijfer-puzzle

Hier heb je twee groepen van elk vier cijfers. Als je elke groep optelt kom je aan een getal van 148 voor de eerste groep en 49 voor de tweede. Hoe zou je nu in elke groep de cijfers zodanig plaatsen, dat je, wanneer je beide groepen apart optelt, in allebei hetzelfde resultaat krijgt ? Natuurlijk mogen de getallen niet van de ene groep naar de andere verhuizen. Je mag de getallen alleen in hun eigen groep verplaatsen.

KLEIN VRACHTJE

Van een heel oud kistje
Maakte paps een kar.
Nu moest Tinus trekken
Vindt hij dat niet bar?

Neen, want Hansje is maar klein.
En steeds op stal is 't ook niet fijn.
Tinus is dus heel tevree,
Trekt het kleine vrachtje mee.

W. S.

Muisje, muisje, wat heb je gedaan?

'n Muisje wou eens
vrij gaan zwerven
Heel de wijde wereld rond.
Altijd in dat hol te zitten,
Werd je moe, onder de grond.
Muisje wou eens wat beleven,
En zijn eigen wegje gaan.
En het stapte op een morgen
Uit z'n holletje vandaan.
„Hei," dacht 't muisje, „wat een ruimte,
En wat zie je alles fijn!
Hier te springen en te dansen,
Ja, wat moet dat heerlijk zijn!"
Hup, hup, hup! En tippeltippel
Nu die berg op! „Hè, wat zacht!
Je verzinkt haast in die vlokken.
Wat een sneeuw!" ons muisje dacht.
Muisje zat er stil te kijken,
Boven op die witte rots,
En 't genoot van 't panorama.
Maar wat schrok dat muisje plots,
Toen die rots begon te beven
En ook nog aan 't groeien ging!

Muisje wou eens wat beleven....

't Muisje zat vol angst te
kijken,
't Was zo'n zielig kleine ding.
Wip! deed 't muisje en
't vloog haastig
Langs de witte helling neer.
„Miauw!" zei kater Witte
dankbaar....
En er was geen muisje meer!
Muisje, muisje, was je zoetjes
Daargebleven in je huis,
Had je misschien kans gekregen
Op te groeien tot een muis!

V. LATTE

Toen die rots begon te beven....

ONVERWACHT BEZOEK

SJORS VOORZITTER VAN DE REBELLEN-CLUB

KLEIN, MAAR---STERK.

